

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

13 maart 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds,
en de republiek Uganda, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Kampala op 1 februari 2005**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel en opzet van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de

daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer zij uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde ‘gemengde’ karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep ‘Gemengde Verdragen’ (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Politieke gegevens

Uganda werd op 9 oktober 1962 onafhankelijk van Groot-Brittannië. Koning Moetesa van Boeganda werd de eerste president maar hij werd in 1966 aan de dijk gezet door premier Milton Obote. Onder het bewind van Obote werd Uganda één van de koplopers van een radicaal Afrikaans socialisme en nationalisme. Op 25 januari 1971 maakte een staatsgreep van Idi Amin Dada een einde aan Obotes regime.

Amin vestigde meteen een terreurregime waarbij ruim 250.000 mensen omkwamen bij folteringen, schietpartijen of in overvolle gevangenissen. In 1979 werd Amin verdreven en kwam Obote opnieuw aan de macht. In december 1980 won hij de verkiezingen. Een guerrilla-oorlog in 1985, waarbij opnieuw 15.000 dodelijke slachtoffers vielen, maakte een definitief einde aan het bewind van Obote.

In 1986 nam het 'National Resistance Army' (NRA) van Yoweri Museveni de macht over en werd Museveni president voor een voorlopige termijn van vier jaar. Uganda werd omgevormd tot een 'geen partijdemocratie' die beheerst werd door het 'Movement' van de president. Politieke partijen in de klassieke betekenis van het woord werden enkel op nationaal niveau 'geduld'. Politici werden voortaan alleen ten persoonlijke titel en omwille van hun verdiensten verkozen.

In 1989 werd Museveni herkozen voor een ambtstermijn van vijf jaar.

In de grondwet van 1995 werden een aantal basisrechten opgenomen zoals het recht om gehoord te worden door het gerecht en vrijheid van godsdienst en informatie. Daarnaast werd een betere bescherming geboden aan vrouwen, kinderen, gehandicapten en minderheden.

Tijdens de eerste rechtstreekse presidentsverkiezingen in 1996 werd Museveni met 74% van de stemmen verkozen voor een derde ambtstermijn. De daaropvolgende parlementsverkiezingen leverden het 'Movement' een grote meerderheid op in het parlement.

Op 29 juni 2000 vond een nationaal referendum plaats over de terugkeer naar het meerpartijstelsel. Meer dan 90% van de stemgerechtigden koos echter voor een behoud van het bestaande systeem.

Museveni werd op 12 maart 2001 opnieuw verkozen met ongeveer 70% van de stemmen. De parlementsverkiezingen van 26 juni 2001 bevestigden de macht van het 'Movement'. Beide verkiezingen werden gekenmerkt door intimidatie, geweld en onregelmatigheden. Volgens waarnemers en internationale donoren was de uitslag toch een weergave van de wil van de bevolking.

In 2004 werd gedebatteerd over de aanbevelingen van de 'Constitutional Review Commission' (CRC) om Uganda te leiden naar een meerpartijstelsel en om de beperking van de ambtstermijn van de

president op te heffen, dit met het oog op verkiezingen die in 2006 zouden moeten plaatsvinden. De regering deed in een witboek haar tegenvoorstellen. Het Grondwetgevend Hof was van oordeel dat de fel gecontesteerde 'Political Parties and Organizations Act' (PPOA) uit 2002 ongrondwettelijk was en burgerlijke en politieke rechten schond. In juli 2005 keurde het parlement een amendement op de Grondwet goed waardoor het aantal mandaten van de president niet langer beperkt wordt.

Eind juli 2005 werd een referendum georganiseerd, waarin ruim 90% van de stemgerechtigden zich uitsprak voor een terugkeer naar een meerpartijstelsel. Die volksraadpleging werd evenwel geboycot door de oppositie en de opkomst lag zeer laag. Het meerpartijstelsel betekent geen bedreiging voor de president. Zijn positie wordt juist versterkt. Hij krijgt immers meer invloed over het parlement en de rechterlijke macht. Die evolutie stuit ook op kritiek van de donorlanden en zelfs binnen Museveni's eigen beweging steekt het verzet de kop op.

Oppositieleider Kizza Besigye, die in oktober 2005 uit ballingschap terugkeerde, werd aangeklaagd voor terrorisme. Hij wordt beschouwd als de voornaamste tegenstander van Museveni bij de presidentsverkiezingen die dit jaar moeten plaatsvinden.

Economische en sociale gegevens

Het macro-economisch beleid van de overheid is solide en het wordt alom geprezen. Het begrotingsstelsel is transparant, de groei schommelt al enkele jaren rond 5,5%, de inflatie is laag en de munt waardevast. Toch is de economie kwetsbaar door een sterke afhankelijkheid van de landbouw en dan vooral de koffieteelt. Het aandeel van koffie in de uitvoer bedraagt ongeveer 40%. Diversificatie is één van de topprioriteiten in de komende jaren.

Het gebrek aan eigen inkomsten vormt een ander probleem voor de overheid. Er wordt gestreefd naar een verhoging van de belastinginkomsten maar in de praktijk is dat moeilijk te realiseren. Ongeveer de helft van de overheidsuitgaven wordt gefinancierd met donorgelden. In april 1998 kon Uganda rekenen op een schuldverlichting van 650 miljoen US dollar en in 2002 werd de schuld nogmaals verlaagd. Uganda is één van de 18 landen die in juni 2005 kwijtschelding van schulden kregen op de top van

de belangrijkste industrielanden (G8) in het Schotse Gleneagles.

Uganda is hét bewijs in Afrika dat effectieve armoedebestrijding mogelijk is. In samenwerking met de internationale donoren werden in de jaren negentig indrukwekkende resultaten geboekt, zoals:

- de afname van het aandeel van de bevolking dat onder de armoedegrens leeft;
- de afname van het aantal mensen dat besmet is met het HIV-virus;
- de daling van het sterftecijfer van moeders en kinderen;
- de verhoging van het aandeel van de bevolking dat toegang heeft tot veilig drinkwater;
- de verdubbeling van het aantal schoolgaande kinderen.

De jongste jaren is die positieve tendens grotendeels verdwenen en dreigt het gevaar van een terugval. Het aantal mensen dat onder de armoedegrens leeft is opnieuw toegenomen. De bevolkingsgroei die een van de hoogste ter wereld is, is één van de redenen maar daarnaast spelen ook de corruptie binnen de overheid, de extreem lage wereldmarktprijs van koffie, de oorlog tegen het LRA en de onzekere politieke toekomst een rol.

Uganda staat op de 144ste plaats op de jongste 'Human Development Index' 2005 van de Verenigde Naties.

Mensenrechten

In de jaren zeventig en tachtig was Uganda berucht voor zijn schendingen van de mensenrechten. Tijdens de militaire dictatuur van Idi Amin en daarna tijdens de tweede regeerperiode van Milton Obote werden ruim een half miljoen mensen gedood.

Toen Museveni in 1986 aan de macht kwam, richtte hij een onderzoekscommissie op. Die commissie bracht in 1994 een rapport uit waarin, naast een overzicht van de mensenrechtenschendingen, ook een aantal aanbevelingen te vinden waren, zoals het opnemen van vorming rond mensenrechten in scho-

len en universiteiten en de opleidingen binnen het leger en van ander veiligheidspersoneel.

Bij de voorbereidingen voor een nieuwe grondwet in 1988 stelde de onderzoekscommissie voor om hierin de oprichting van een permanente en onafhankelijke mensenrechtencommissie op te nemen. Dat gebeurde in 1995, wanneer de nieuwe grondwet in werking trad. De functie, bevoegdheden en structuur van de 'Uganda Human Rights Commission' (UHRC) zijn terug te vinden in de grondwetsartikelen 51 tot 59.

Uganda kent in vergelijking met veel andere Afrikaanse landen een grote vrijheid van meningsuiting. De Grondwet waarborgt het recht van vereniging maar niet-gouvernementele organisaties (ngo's) moeten zich laten registreren bij de 'Nongovernmental Organization Board' die een onderdeel vormt van het ministerie van Binnenlandse Zaken. De godsdienstvrijheid wordt over het algemeen gerespecteerd. Toch maakt Amnesty International (AI) in zijn rapport 2005 gewag van acties van de politie tegen vreedzame betogingen en samenkomsten van oppositiepartijen en -groeperingen. Ook de persvrijheid lag onder vuur. Verder maakt AI melding van verkrachtingen, folteringen en vervolging van minderheden.

Het noorden van het land wordt al 19 jaar lang geterroriseerd door de 'Lord's Resistance Army' (LRA) van Joseph Kony. Daarbij werden honderdduizenden mensen gedood terwijl tienduizenden kinderen ontvoerd werden en ingelijfd als kindsoldaat. In augustus 2004 verlengde de regering met drie maanden de amnestiewet voor opstandelingen die de rebellie afzwoeren. President Museveni heriep de beslissing van de regering waarbij de leiders van het LRA uitgesloten werden van amnestie. Op 14 november 2004 kondigde de president een staakt-het-vuren aan. Begin januari 2005 hervatte het leger de strijd tegen de rebellen nadat overleg tussen de regering en het LRA op niets uitgedraaid was. De regering vroeg ook aan het Internationaal Strafhof om een onderzoek in te stellen naar oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid die tijdens de oorlog gepleegd werden. Kony werd jarenlang beschermd door Sudan. Na het einde van de burgeroorlog in Sudan, mocht het Ugandese leger de rebellen tot ver over de grens bestrijden. Sindsdien zijn de troepen van Kony fel uitgedund en lijkt zijn einde nabij. Eind oktober 2005 vroeg Uganda de toestemming om troepen te sturen naar het oosten van Congo om de daarheen gevluchte rebellen te bestrijden.

In een rapport dat in september 2005 gepubliceerd werd, bracht de mensenrechtenorganisatie 'Human Rights Watch' aan het licht dat ook het regeringsleger zich schuldig maakt aan moorden, verkrachtingen en mishandelingen in het noorden van het land.

Buitenlands beleid

In zijn buitenlands beleid volgt Uganda een pragmatische koers. Het beleid wordt volledig bepaald en gecontroleerd door de president. Het steunt op twee krachtlijnen: op politiek vlak de rol die Uganda speelt in het gebied van de Grote Meren en op economisch vlak de relatie met de donorlanden.

Het modelimago van Museveni als regionale staatsman en leider wordt sinds 1998 meer en meer aangetaast door de rol die hij speelt in het conflict in Congo en het dubbel taalgebruik inzake het naleven van de akkoorden van Lusaka.

De gespannen relaties met Rwanda bereikten tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen van 2001 een hoogtepunt. Rwanda werd als "vijandelijk" bestempeld omdat het financiële steun zou verleend hebben aan oppositiekandidaat Besigye. Na een ontmoeting tussen Museveni en de Rwandese leider Kagame begin juli 2001 werd overeengekomen dat beide landen "normale volwassen" relaties zouden nastreven en dat zij elkaars opposanten niet zouden steunen.

In december 2005 besliste het Internationaal Gerechtshof in Den Haag dat Congo 6 tot 10 miljard US dollar schadevergoeding mag eisen van Uganda voor de schade die Ugandezen berokkendden tijdens de oorlog in Congo.

Als voorzitter van het sanctiecomité van de Grote Meren inzake Burundi, speelt Museveni op zijn manier een rol in het vredesproces in dat land. Ook in Somalië trad Uganda als bemiddelaar op.

Uganda is lid van de Afrikaanse Unie (UA) en van de Gemeenschappelijke Markt voor Oostelijk en Zuidelijk Afrika (COMESAS). Op 2 maart 2004 ondertekende het met Kenia en Tanzania het protocol voor de ontwikkeling van de 'East Africa Community' (EAC) tot een douane-unie. Die unie moet het vrij verkeer van goederen, mensen en diensten bevorderen.

Uganda maakt deel uit van de landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (de zogenaamde

ACS-staten) waarmee de Europese Unie (EU) een partnerschapsovereenkomst gesloten heeft. Het land ontvangt in de periode 2003-2007 267 miljoen euro voor programma's die gericht zijn op macro-economische steun, infrastructuur, regionale integratie, capaciteitsopbouw, landbouw, decentralisatie en milieu.

Samenwerking met Vlaanderen en België

De bilaterale betrekkingen tussen België en Uganda verlopen zonder noemenswaardige problemen. De Belgische inspanningen om vrede en stabiliteit tot stand te brengen in de regio worden zeer gewaardeerd.

In 1995 werd Uganda aangeduid als een concentratieland van de Belgische ontwikkelingssamenwerking. De ontwikkelingsprojecten zijn sterk gediversifieerd. Tussen 1998 en 2000 bedroeg de Belgische hulp 48 miljoen euro. In mei 2000 werd Uganda door de Belgische regering als één van de 25 concentratielanden voor bilaterale ontwikkelingssamenwerking aangeduid.

Op 1 februari 2005 kwam de eerste gemengde commissie België-Uganda samen. Projecten die al sinds 1995 georganiseerd worden, worden daardoor genormaliseerd binnen een indicatief ontwikkelingsprogramma. Er werd 24 miljoen euro uitgetrokken voor basisgezondheidszorg, decentralisatie, leefmilieu, goed bestuur, ondersteuning van de privé-sector en onderwijs.

Handel tussen Vlaanderen/België en Uganda

Jaar	Belgische uitvoer (in miljoen €)	Vlaamse uitvoer (in miljoen €)	Belgische invoer (in miljoen €)
2002	23,3	9,1	64,7
2003	18,1	8,0	38,9
2004	35,2	16,0	54,6

Cijfers: Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

3. Ontstaan van de overeenkomst

Uganda behoort tot de Minst Ontwikkelde landen (de zogenaamde MO-landen of MOL). De 'United Nations Conference on Trade and Development'

(UNCTAD) in Genève heeft het initiatief genomen om investeringsverdragen tussen MO-landen onderling of tussen MO-landen en geïndustrialiseerde landen te vergemakkelijken door deze te groeperen en de onderhandelingen zelf te organiseren. Aldus wordt het 'economisch profiel' van deze MO-landen beter en sneller beklemtoond. Het grote voordeel is dat onderhandelingen met een reeks MO-landen gevoerd worden in eenzelfde locatie.

Tijdens een evaluatie- en programatievergadering d.d. 4 december 2000 nam de werkgroep 'bilaterale investeringsverdragen' het UNCTAD-voorstel aan om met dergelijke landen onderhandelingen te beginnen op basis van de BLEU-typetekst.

Een eerste onderhandelingsronde, eind januari 2001 in Genève, leidde tot een investeringsakkoord met Benin, Burkina Faso, de Comoren en Zambia. In oktober 2001 werd in Bonn onderhandeld met Uganda en Cambodja. Namibië en Tanzania kwamen niet opdagen.

De onderhandelingen tussen de BLEU-delegatie en Uganda vonden plaats op 3 en 4 oktober 2001. Het uitgangspunt van de onderhandelingen was de Engelse BLEU-typetekst. De onderhandelingen werden succesvol afgerond met de parafering van de verdragstekst op 4 oktober 2001.

De overeenkomst werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans en het Engels. De Engelse versie is doorslaggevend bij een geschil over de interpretatie van de overeenkomst.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET UGANDA

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst

goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard.

De onderhandelingen tussen de BLEU en Uganda vonden plaats vóór de invoering van de milieu- en arbeidsclausules. Die clausules komen bijgevolg niet in de overeenkomst voor.

De zogenaamde BLEU-typetekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat (artikel 2 van de BLEU-typetekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

Artikel 3 stelt dat alle investeringen genieten van een billijke en rechtvaardige behandeling en van een voortdurende veiligheid en bescherming. Die behandeling en bescherming zijn tenminste gelijk aan die welke investeerders van een derde staat genieten en zij zijn niet minder gunstig dan die welke het internationaal recht waarborgt. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding uitbetaald heeft aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke

of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 7 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij een dergelijk verzoek richten tot

de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 10 stelt dat de investeerder geniet van de behandeling van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De typeovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

Er werd onderhandeld op basis van de BLEU-typetekst. De geparafeerde tekst bevat slechts enkele afwijkingen, die hierna toegelicht worden. De Ugandese amenderingen gaan niet over de essentie van de BLEU-typetekst. In een aantal gevallen waren de Ugandese voorstellen beter geformuleerd.

In de aanhef wordt de paragraaf “In het besef dat de aanmoediging en de wederzijdse bescherming van dergelijke investeringen uit hoofde van een internationale overeenkomst zal leiden tot het stimuleren van het particulier initiatief om zaken te doen en de welvaart in beide staten zal vergroten” toegevoegd.

In artikel 1, §2, werd “om het even welke” vervangen door “alle”. Voor de opsomming van de investeringen werd de Ugandese tekst gebruikt. Die tekst is vollediger en beter geformuleerd. Ook in artikel 1, §3, werd de BLEU-tekst vervangen door de Ugandese tekst.

In artikel 1, §4, behouden de partners hun eigen definitie met betrekking tot de beschrijving van het grondgebied.

In artikel 2, §1, is de BLEU-tekst vervangen door de Ugandese tekst die vollediger is.

In artikel 3 zijn §§ 3 en 4 van de BLEU-typetekst geschrapt. Die bepalingen worden beter geformuleerd.

leerd in artikel 10 dat handelt over de meest begunstigde natie.

Artikel 10 van de BLEU-typetekst wordt het nieuwe artikel 4 “nationale behandeling en meest begunstigde natie”. De daaropvolgende artikelen krijgen een ander nummer. De nieuwe tekst is een mengeling van de BLEU-typetekst en de Ugandese teksten met dezelfde basisideeën.

In het nieuwe artikel 5 worden de §§ 1 en 2 van de BLEU-typetekst samengevoegd in een nieuwe eerste paragraaf. Paragraaf 3 wordt gedeeltelijk herschreven.

In het nieuwe artikel 6, §1, staat dat elke overeenkomstsluitende partij de investeerders van de andere overeenkomstsluitende partij de toelating geeft om alle met een investering verband houdende uitkeringen onverwijld vrij over te maken. Tegelijkertijd vervalt §4 want dit is een nodeloze herhaling. De Ugandese tekst vervangt §1, c, d en e.

De Ugandese tekst is duidelijker en vervangt de BLEU-typetekst in het nieuwe artikel 8.

In artikel 12 werd de zin “De overeenkomst is evenwel niet van toepassing op vorderingen voortvloeiend uit geschillen die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ontstaan” toegevoegd.

De nieuwe artikelen 13 en 14 komen er op Ugandees voorstel. Zij betreffen de wetgeving die van toepassing is op investeringen en de wijze van het indienen van amendementen op de tekst. Voor de BLEU is dat vanzelfsprekend maar de Ugandese delegatie wilde ze specifiek vermelden.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

In zijn advies d.d. 14 september 2005 sluit de SERV zich aan bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies d.d. 20 december 2005 merkt de Raad van State op dat in het opschrift en in artikel 2 van het ontwerp van decreet verkeerdelijk sprake is van “2 februari 2005” in plaats van “1 februari 2005”, wat betreft de datum van ondertekening. Die materiële vergissing werd rechtgezet.

Een tweede opmerking van de Raad van State geldt het voorleggen aan het Vlaams Parlement van de Engelse tekst. Alhoewel het juridisch niet verplicht is, legt de Vlaamse Regering, naast de Nederlandse tekst, steeds de versie voor die in geval van geschillen over de interpretatie en de toepassing van de overeenkomst, zal gehanteerd worden. In dit geval worden de Nederlandse en de Engelse tekst voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 2 februari 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 2 februari 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met
de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie, enerzijds,
en de republiek Uganda, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering
en bescherming van investeringen,
ondertekend in Kampala op 1 februari 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie,
Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse
Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is
ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij
het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te
dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie, enerzijds, en de republiek
Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevoor-
ding en bescherming van investeringen, ondertekend

in Kampala op 1 februari 2005, zal volkomen gevolg
hebben.

Brussel, 17 februari 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS
